

Yttrande ang. Arbetsmiljöverkets förslag till nya föreskrifter om arbetsplatsens utformning

Arbetsmiljöverket har gett Boverket tillfälle att lämna synpunkter på ett förslag till nya föreskrifter om arbetsplatsens utformning. Boverket har följande synpunkter.

Generella synpunkter

Bestämmelsernas tillämpning

Boverket anser att bestämmelserna bör göras tydligare i fråga om i vilka situationer kraven måste uppfyllas.

I 2 § anges att föreskrifterna gäller ”både för befintliga arbetsplatser och vid nybyggnad och ändring”. Detta synes innebära att kraven i föreskriften alltid ska uppfyllas på arbetsplatser, dvs. även retroaktivt utan samband med ändring.

Om alla krav är tillämpliga även retroaktivt är det dock oklart vad avsikten är med att, på sätt som görs i 34 och 88 §§, särskilt framhålla att kraven i bestämmelsen gäller för befintliga arbetsplatser. Är det däremot så att endast vissa bestämmelser ska vara tillämpliga retroaktivt utan samband med ändring, bör formuleringen i 2 § ändras så att den inte ger sken av att författningen i dess helhet gäller retroaktivt.

När det gäller tillämpning vid ändring kan jämförelser göras med byggreglerna i plan- och bygglagen (2010:900), PBL, som i princip är tillämpliga vid ändring av byggnader men där det i ändringssituationerna ges möjlighet till anpassningar och avsteg från de kravnivåer som gäller vid uppförande av ny byggnad med hänsyn till bland annat ändringens omfattning och byggnadens förutsättningar, 8 kap. 7 § PBL. Formuleringen i 2 § i Arbetsmiljöverkets föreskriftsförslag tycks inte möjliggöra några motsvarande avsteg och anpassning-

ar. Om det är avsikten att sådana ska vara möjliga att göra i ändringssituationer och vid rent retroaktiv tillämpning – vilket vore rimligt – bör det komma till uttryck i föreskrifterna.

Relationen till byggreglerna

I PBL, plan- och byggförordningen (2011:338), PBF, och Boverkets byggregler (2011:6) – föreskrifter och allmänna råd, BBR, ställs krav på byggnaders utformning och tekniska egenskaper. För de byggnader som utgör arbetsplatser ställs således krav både i byggreglerna och i arbetsmiljöreglerna när det gäller uppförande av nya byggnader och ändring av byggnader. Sådan överlappning i regleringen är oundviklig i de fall just byggnadens funktion som arbetsplats motiverar att särskilda krav ställs. Därutöver bör överlappande regler så långt som möjligt undvikas. Flera av reglerna i de nu remitterade föreskrifterna tycks inte vara motiverade av att byggnaden utgör en arbetsplats utan synes vara av mer generell karaktär. I de fallen menar Boverket att reglering i Arbetsmiljöverkets föreskrifter inte är motiverad utan att kraven på byggnaden som sådan bör ställas i byggreglerna. Några exempel på detta är 36 § om rumshöjd, 50–55 §§ om fönster, glaspartier m.m. och 102 § om utrymningsdörrar, där BBR innehåller generella bestämmelser i avsnitt 3:3, 8:3 respektive 5:335.

Vad gäller tillämpningsområdet av de föreslagna tillgänglighetsreglerna kan följande noteras. Från det grundläggande kravet på tillgänglighet i PBL, vilket utvecklas i PBF och BBR, finns det ett undantag i 8 kap. 6 § 1 PBL som anger att kraven på tillgänglighet och användbarhet inte gäller i fråga om arbetslokaler om kraven är ”obefogade med hänsyn till arten av den verksamhet som lokalen är avsedd för”. Det är svårt att utläsa hur Arbetsmiljöverkets föreslagna tillgänglighetsregler förhåller sig till detta, dvs. om de ska vara tillämpliga även på sådana arbetslokaler som undantas från tillgänglighetskraven i PBL. I 21 § i förslaget, som handlar om projektering för tillgänglighet, anges att arbetsplatsen inte behöver vara tillgänglig och användbar ”om arbetets art gör att det inte behövs”. I 34 §, som handlar om hur arbetsplatsen ska vara utformad, anges att arbetsplatsen ska vara tillgänglig ”för de arbetstagare som behöver använda den”. Det vore önskvärt med ett klagörande om i vilken utsträckning Arbetsmiljöverkets tillgänglighetsregler kan omfatta även sådana fall som undantas i 8 kap. 6 § 1 PBL.

Allmänna råd

Boverket anser att förslagets författningstekniska utformning med allmänna råd i direkt anslutning till respektive föreskrift är bra och att den gör reglerna mer lättlästa än de nu gällande reglerna från 2009. I avsnitt 7.1.1 i konsekvensutredningen anges att råd som förklarar bakgrund och är av vägledningskaraktär tas bort ur författningen och att råd som i praktiken har fungerat som bindande regler höjs upp till föreskrift. Detta är en förbättring som bidrar till tydligare regler.

Övergångsbestämmelser

Förslaget innehåller inte några övergångsbestämmelser. För de nya regler som införs och som ska gälla retroaktivt vore det motiverat med en övergångsbestämmelse som anger när dessa senast ska vara uppfyllda. Om det finns regler som inte ska tillämpas retroaktivt, kan det även för dessa finnas behov av en övergångsbestämmelse som till exempel hanterar frågan om reglernas tillämpning på sådana arbeten som är pågående vid reglernas ikraftträdande.

Fortsatta kontakter

För att nå en samsyn i frågan om hur omotiverad dubbelreglering kan undvikas och om vilka områden som lämpligast regleras av vilken myndighet, vore det önskvärt med en dialog mellan Arbetsmiljöverket och Boverket innan beslut fattas om de nu föreslagna reglerna.

Synpunkter på enskilda paragrafer

5 § m.fl.

I 5, 8 och 16 §§ används begreppet ”byggnader eller anläggningar”. Eftersom begreppet byggnader ingår i det vidare begreppet anläggningar bör detta ändras till ”byggnader eller andra anläggningar”, jfr definitionen av byggnadsverk i 1 kap. 4 § PBL.

Det anges i 5 § första stycket 3 att föreskrifterna riktar sig till den som är ”arkitekt, konstruktör och på annat sätt medverkande i projekteringen”. I definitionerna i 6 § förekommer begreppet projektör som definieras som ”den som har skyddsansvar enligt 3 kap. 7 § arbetsmiljölagen”. Skyddsansvar enligt det lagrummet har ”arkitekter, konstruktörer och andra som medverkar” i planeringen och projekteringen av byggnads- och anläggningsarbeten, dvs. de kategorier som föreskrifterna riktas mot.

Arbetsmiljoreglernas system, där arkitekter, konstruktörer och andra slags projektörer har ett självständigt ansvar gentemot det allmänna för byggåtgärder, skiljer sig markant från PBL:s grundprincip som innebär att byggherren bär det fulla ansvaret och att projektören således är underordnad byggherren. I fall då arbetsmiljoreglerna och byggreglerna överlappar varandra kan alltså olika personer hållas ansvariga för uppfyllande av ett och samma krav beroende på vilket regelsystem man tillämpar. När nu projektörernas ansvar för arbetsmiljön ska förtydligas i Arbetsmiljöverkets föreskrifter, blir det särskilt angeläget att det klargörs hur det är tänkt att dessa regler ska samspela med byggreglerna i PBL.

Vidare är begreppet ”på annat sätt medverkande” ett oprecist uttryck som skulle behöva utvecklas och exemplifieras.

6 §

I föreskrifterna används både begreppet byggnad och begreppet byggnadsverk. Det anges i 6 § att begreppet byggnadsverk ska ha samma innebörd som i PBL. Begreppet byggnad nämns dock inte bland definitionerna. Om avsikten är att

även begreppet byggnad ska definieras på samma sätt som i PBL, vore det bra om också det kom till uttryck i föreskrifterna.

Begreppet byggherre ges en definition som avviker från hur begreppet definieras i 1 kap. 4 § PBL. Att begreppet har olika innebörd i byggreglerna respektive i arbetsmiljöreglerna är olyckligt och kan ge upphov till missförstånd vid tolkning av reglerna. Om det finns ett behov av att definiera ett särskilt begrepp för att beteckna dem som har skyddsansvar enligt 3 kap. 6 eller 7 c §§ arbetsmiljölagen, bör ett annat begrepp än byggherre väljas.

I paragrafen föreslås även en definition av OVK. Begreppen OVK och obligatorisk ventilationskontroll förekommer inte i lagstiftningen men används vanligtvis för att beteckna den kontroll som avses i 5 kap. 1–7 §§ PBF. Om en definition av OVK ska tas in i föreskrifterna är det således de bestämmelserna som definitionen ska hänvisa till. Den föreslagna hänvisningen till ”lagen om obligatorisk ventilationskontroll” måste i vart fall tas bort, eftersom någon lag med den titeln inte finns.

I förslaget används ett antal begrepp som inte definieras, exempelvis utrymningsväg och utrymningsplats. Begreppens innebörd bör på något sätt klargöras i föreskrifterna.

Begreppet arbetslokal, som ingår bland definitionerna i 2 § i de nu gällande föreskrifterna, finns däremot inte längre med bland de definierade begreppen i förslaget, trots att begreppet förekommer på flera andra ställen i förslaget. Det kan ifrågasättas varför definitionen är borttagen och vad det innebär för begreppets innebörd.

15 §

I fråga om det vaga begreppet ”andra som medverkar” hänvisas till vad som sägs ovan under 5 § och begreppet ”på annat sätt medverkande”.

16 §

Det kan övervägas om 16 § kan utgå, eftersom det som sägs där om monteringsfärdiga byggnader m.m. tycks omfattas av den mer generella 15 §.

21 §

Bestämmelsen gäller bland annat vid projektering av ombyggnad. I byggreglerna med grund i PBL är begreppet ombyggnad av central betydelse för vilka krav som kan ställas vid ändring av byggnader. Begreppet definieras i 1 kap. 4 § PBL som ”ändring av en byggnad som innebär att hela byggnaden eller en betydande och avgränsbar del av byggnaden påtagligt förnyas”.

Begreppet ombyggnad nämns inte bland definitionerna i 6 § i det nu aktuella förslaget från Arbetsmiljöverket. Av det allmänna rådet till 21 § följer dock att det med begreppet avses ”förändringar som är så stora att Boverkets krav på tillgänglighet vid ombyggnad gäller”. Det är oklart om det är Arbetsmiljöver-

kets avsikt att PBL:s ombyggnadsbegrepp ska gälla även vid tillämpning av föreskrifterna eller om begreppet ska ha en annan innebörd än i PBL.

Boverket anser för det första, liksom framförts ovan beträffande byggherrebegreppet, att det är olyckligt att ett och samma begrepp ges olika betydelser i byggreglerna respektive Arbetsmiljöverkets regler. Om det likväl är avsikten att ombyggnadsbegreppet ska ha en särskild innebörd i Arbetsmiljöverkets regler är den nu föreslagna definitionen med koppling till Boverket i vart fall olämplig, då Boverket inte har några särskilda tillgänglighetsregler som gäller just vid ombyggnad.

Vidare är det oklart vilka personer som avses med begreppet ”personer med funktionsnedsättningar”. Tillgänglighetsreglerna i byggreglerna avser ”personer med nedsatt rörelse- eller orienteringsförmåga”, 8 kap. 1 och 4 §§ PBL. Av det remitterade förslaget framgår inte om Arbetsmiljöverkets tillgänglighetsregler är avsedda att träffa en vidare krets av funktionsnedsättningar än byggreglerna och om Arbetsmiljöverkets regler därmed ställer högre krav vid projekteringen av arbetslokaler än vad byggreglerna gör. Det förhållandet att projektörerna åläggs ett självständigt ansvar för att arbetsmiljöreglerna om tillgänglighet uppfylls, gör att det är särskilt angeläget att det tydliggörs om, och i så fall hur, Arbetsmiljöverkets krav avviker från de krav som anges i byggreglerna och vars uppfyllande byggherren ansvarar för.

I bestämmelsen anges att bestämmelsen avser arbetsplatser både inomhus och utomhus. Det saknas dock närmare precisering av i vilken utsträckning arbetsplatser utomhus omfattas, vilket hade varit önskvärt.

22 §

Boverket ställer sig frågande till värdet av att göra en sådan generell bedömning av tillgängligheten som avses i 22 §. Som Boverket uppfattar bestämmelsen, är det fråga om att se till att vara beredd på ett framtida behov av åtgärder för att kunna uppfylla kravet i 34 § när ett sådant behov uppstår. Det är dock knappast möjligt att förbereda sig till fullo på detta, eftersom sådana åtgärder måste bestämmas med utgångspunkt i den enskilde arbetstagarens funktionsnedsättning och arbetsuppgifter och knappast kan förutses på ett generellt plan.

Hänvisningen i det allmänna rådet till Boverkets regler om enkelt avhjälpna hinder kan också ifrågasättas. Dessa regler, som endast gäller lokaler dit allmänheten har tillträde och på allmänna platser, har ett bredare perspektiv och avser att underlätta för en vidare personkrets att få tillträde till exempelvis butikslokaler. De åtgärder som då kan komma i fråga för att underlätta tillgängligheten är normalt av annat slag än de åtgärder som fordras för att en specifik person med en viss funktionsnedsättning ska kunna utföra sitt dagliga arbete på sin arbetsplats. Boverkets regler har dessutom till syfte att vägleda i bedömningen av vilka hinder som är *enkelt* avhjälpna, medan 34 § synes innebära en skyldighet att avhjälpa även sådana hinder som inte är enkla att avhjälpa.

Om hänvisning likväl ska göras till Boverkets författning bör den korrekta titeln anges, ”Boverkets föreskrifter och allmänna råd (2011:13) om avhjälpande av enkelt avhjälpna hinder till och i lokaler dit allmänheten har tillträde och på allmänna platser”. Begreppet ”kan åtgärdas” i det allmänna rådet bör ändras till ”enkelt kan åtgärdas”.

23 §

I 21 § andra stycket ställs krav på tillgängliga toaletter, medan det i 23 § första stycket 7 talas om handikapptoaletter. Om det är samma sak som avses med dessa båda uttryck bör ett av dessa väljas och användas genomgående. Helst bör då uttrycket tillgängliga toaletter väljas, eftersom Socialstyrelsen i sin termbank avråder från användning av ordet handikapp.

De allmänna råden till 23 § inleds med ”Om fastigheten omfattas av Boverkets regler om obligatorisk ventilationskontroll, OVK ...”. Krav på OVK ställs på byggnader och inte på fastigheter. Vidare är det inte Boverket som ställer krav på OVK, utan kraven följer av 5 kap. 1–7 §§ PBF. En lämpligare formulering vore ”Om byggnaden omfattas av krav på obligatorisk ventilationskontroll, OVK ...”.

I det allmänna rådet till 23 § anges att kravet på kontroll i ”5 § 2 och 5 § 3” är uppfyllt om arbetsgivaren har förvässat sig om att OVK har utförts inom avsedd tid. Paragrafhänvisningen bör rätteligen vara ”23 § 2 och 3”.

28 §

Det bör övervägas om bestämmelsen om tillgång till dricksvatten hör hemma under rubriken ”Organisatoriska krav” eller om den borde flyttas till avsnittet ”Hur en arbetsplats ska vara utformad”.

33 §

Även i denna bestämmelse finns det ett behov av att avgränsa vilka funktionsnedsättningar som avses. De allmänna råden utgör ingen uttömmande uppräkningslista utan innehåller endast exempel. Se kommentaren till 21 § ovan och till avsnitt 7.6.1 i konsekvensutredningen nedan.

52 §

Avskärmning av solinstrålning är något som har betydelse inte bara för bländningsförhållandena utan även för det termiska klimatet. Det kan därför övervägas om bestämmelsen helt eller delvis bör flyttas och läggas under rubriken Termiskt klimat istället eller om det i vart fall bör göras en hänvisning som på något sätt uppmärksammar läsaren på att bestämmelsen har detta dubbla syfte.

98–99 §§

Paragrafernas struktur är något besynnerlig. I 98 § ställs krav som ska uppfyllas och som i princip anger att alla arbetstagare ska kunna utrymma arbetsplatsen, men samtidigt anger 99 § vad som gäller om man inte uppfyller 98 §. Vidare är formuleringen i 99 § att det ”normalt” ska finnas utrymningsplats olämplig, då det inte framgår vad detta innebär och vilka kriterier som ska

ligga till grund för bedömningen av att det inte behövs. Det förefaller också märkligt att i allmänt råd ange att utrymningsvägar bör vara utformade utan trappor, eftersom trappor i utrymningsväg förekommer i så gott som alla byggnader med fler än ett våningsplan.

Kravet i 99 § på utrymningsplats kan vara besvärligt och kostsamt att uppfylla i vissa byggnader. Det anges i konsekvensutredningen att kravet redan finns idag och att förslaget överensstämmer med dagens regler och att det därför inte innebär någon kostnadsökning. Om begreppet utrymningsplats i förslaget är att likställa med sådan utrymningsplats som avses i BBR är Boverkets uppfattning dock att kraven i 99 § inte överensstämmer med praxis vid tillämpningen av nu gällande bestämmelser, exempelvis avseende utrymmesbehov för utrymningsplatsen, eventuell kommunikationsutrustning, skyltning och så vidare. Analys av detta saknas i konsekvensutredningen. Notera också att definition av begreppet ”utrymningsplats” inte finns i förslaget och att utrymningsplats i nu gällande bestämmelser och i konsekvensutredningen istället benämns ”tillfällig utrymningsplats”.

Kopplingen till kraven i BBR och föreslagen kravnivå bör övervägas ytterligare. I BBR ställs enbart krav på anpassning av publika lokaler för utrymning av personer med nedsatt rörelse- eller orienteringsförmåga, se avsnitt 5:336 BBR. De kraven gäller dessutom inte retroaktivt, och kraven kan undantas om automatiskt släcksystem finns i lokalerna. Vidare skulle man också kunna överväga om det vore lämpligt att införa bestämmelser om utrymningsstol i utrymningsplatser.

100 §

Formuleringen i föreskriften med att det ”normalt” ska finnas två av varandra oberoende utrymningsvägar är olämplig då det inte framgår vad detta innebär. Motsvarande gäller för bestämmelsen i det allmänna rådets andra mening om att vissa utrymningsvägar ”ibland” kan godtas. Det kan vara lämpligt att även ange vilka faktorer som kan ligga till grund för sådana bedömningar.

Fast monterad stege finns inte som alternativ för utrymningsväg från arbetsplatser i BBR. Det föreslagna allmänna rådet utgör därför en lägre nivå än byggreglerna. Boverket delar dock uppfattningen att fast monterad stege i undantagsfall skulle kunna vara en acceptabel utrymningsväg, exempelvis i vissa serviceutrymmen och liknande. Om detta ska ingå i rådet bör lösningen möjliggöras mot exempelvis verksamhetens art och arbetstagarnas förmåga att använda den eller liknande.

Enligt BBR accepteras räddningstjänstens stegutrustning som utrymningsväg från vissa lokaler. Det bör övervägas om också detta ska framgå i det allmänna rådet som exempel på utrymningsväg.

102 §

Kravnivån bör anpassas mot kravnivån i BBR om denna reglering över huvud taget behöver finnas i Arbetsmiljöverkets bestämmelser. I avsnitt 5:335 i BBR

finns krav på när dörrar för utrymning behöver vara utåtgående och inte. Krav finns också på roterdörrar och skjutdörrar som utgör utrymningsväg, och det finns inget i BBR som hindrar att sådana dörrar utgör utrymningsväg på arbetsplatser.

103 §

Föreskriften och det allmänna rådet är otydligt formulerade, då det inte tydligt framgår vilka dörrar som avses. Dörrar ”i en utrymningsväg” finns sällan enligt den definition av utrymningsväg som används i BBR, utan det handlar om dörrar till utrymningsväg eller att dörren i sig utgör utrymningsväg. Dessutom förekommer i byggnader ofta dörrar som måste passeras för att nå en utrymningsväg, och det framgår inte om föreskriften även omfattar sådana dörrar.

Förslaget innebär vidare en betydande kravhöjning mot dagens praxis. En vanlig lösning är till exempel magnetuppställda dörrar i brandcellsgräns utan dörrautomatik som alltid är uppställda i normalfallet och som stängs automatiskt då brandlarmet aktiveras. Den föreslagna bestämmelsen kan därför ställa mycket kostsamma krav på montage av dörrautomatik i arbetslokaler som har denna typ av lösning. Analys av detta saknas helt i konsekvensutredningen.

104 §

I BBR ställs krav på allmänbelysning i utrymningsväg. För att skapa en hög tillförlitlighet för allmänbelysningen ställs i BBR krav på att bara varannan ljuspunkt i allmänbelysningen får slås ut av samma fel. Nödbelysning krävs enbart i särskilda fall, och för arbetsplatser är detta i princip enbart ett krav i trapphus om byggnaden har fler än åtta våningsplan. Formuleringen i 104 § i Arbetsmiljöverkets förslag kan tolkas som att det – om allmänbelysning krävs i utrymningsvägen, vilket alltid krävs enligt BBR – också krävs nödbelysning. Det föreslagna föreskriftskravet är i så fall avsevärt högre än BBR:s krav.

110 §

Det bör utvecklas på vilket sätt punkt 3 är relevant för val av brandredskap och hur punkten ska bedömas.

117 §

Det föreskrivs att luftföringen ska ordnas så att föroreningar inte sprids mellan olika lokaler. Det är oklart om detta innebär en sänkning av kravnivån jämfört med bestämmelsen i 23 § i Arbetsmiljöverkets nu gällande föreskrifter som anger att överluft endast får föras till lokaler med lägre krav på luftkvaliteten än i den lokal varifrån luften tas.

Eftersom funktionskravet handlar om ventilation kan det vara vilseledande att det allmänna rådet handlar även om termiskt klimat. Ordet lufthastighet bör strykas i det allmänna rådet eftersom det saknar betydelse för luftkvaliteten.

120 §

Beträffande kravet att lufthastigheten normalt ska vara lägre än 0,2 m/s vid stillasittande arbete vill Boverket påpeka att det avviker från de värden som

anges i det allmänna rådet till avsnitt 6:42 i BBR. Där anges att lufthastigheten inte bör överstiga 0,15 m/s under uppvärmningssäsongen och 0,25 m/s under övrig tid.

Det som sägs i det allmänna rådet till bestämmelsen har inte med ventilation att göra utan hör bättre hemma i anslutning till bestämmelserna om termiskt klimat.

132 §

I bestämmelsen om lämpligt termiskt klimat används begrepp som avviker från motsvarande bestämmelse i avsnitt 6:42 i BBR. Det bör övervägas om de begrepp som används i BBR även ska användas i Arbetsmiljöverkets regler.

I BBR används exempelvis begreppet riktad operativ temperatur, eftersom det är en lämpligare fysisk enhet att använda än lufttemperatur. Med riktad operativ temperatur avses den operativa temperaturen beräknad i en viss riktning.

Vidare används begreppet strålningsdrag i Arbetsmiljöverkets förslag, medan BBR använder termen strålningsasymmetri som definieras i avsnitt 6:412. Strålningsasymmetri är en mer tekniskt vedertagen term, och motsvarande begrepp på engelska, radiant temperature asymmetry, används i standarden SS-EN ISO 7726.

147 §

Uppgiften i det allmänna rådet om att Boverket har regler för barnsäkerhet i skola och förskola är missvisande. Det finns inga bestämmelser i BBR om säkerhet vid användning som gäller specifikt för skolor och förskolor.

151–152 §§

Det är inkonsekvent att 152 § innehåller en hänvisning till Boverkets regler men inte 151 §. I avsnitt 8:351 i BBR finns krav på markering av glasytor i dörrar och glasytor som kan förväxlas med dörrar eller öppningar.

153–154 §§

I allmänna råd till dessa båda bestämmelser skulle det kunna nämnas att metoder för bedömning av risk för brännskador och köldskador finns i standarderna SS-EN ISO 13732-1:2008 respektive SS-EN ISO 13732-3:2008.

Bilaga 2

Det kan övervägas om skyltning för återsamlingsplats bör inkluderas i avsnitt 3.3.4.

Synpunkter på konsekvensutredningen

Kostnadskonsekvenser

Kostnadskonsekvenserna är inte tillräckligt beskrivna vad gäller förändrade regler för utrymning av personer med funktionsnedsättningar. Se även synpunkterna ovan avseende 98, 99 och 103 §§.

Avsnitt 7.6.1

Även här bör det preciseras vad som avses med ”olika typer av funktionsned-sättningar” i fråga om krav på tillgänglighet vid projektering. Som exempel nämns endast tillgänglighet för personer som använder rullstol.

Avsnitt 7.6.2

Vilka utrymmen som avses med formuleringen ”de delar som inte omfattas av BBR” är oklart och bör förtydligas.

Avsnitt 7.6.3

Det bör tydliggöras på vad sätt de föreslagna reglerna anses kunna medföra en kostnadsminskning för arbetsgivaren. Den kostnad som följer av att uppfylla reglerna torde vara i princip densamma oavsett i vilket skede den uppstår.

Bilagan till avsnitt 7.6

Den checklista, som omnämns på sidan 3, finns inte längre tillgänglig på Boverkets webbplats.

Det kan ifrågasättas om hänvisningen till Boverkets rapporter om studentbostäder på sidorna 4 och 6 ff. är relevanta. För enskilda bostäder gäller enligt byggreglerna till exempel rullstolar med mindre dimensionerande mått jämfört med för byggnader i övrigt.

Avsnitt 7.7.3

Det kan tilläggas att besiktningintervallerna är tre år för vissa byggnader, exempelvis skolor och vårdbyggnader samt kontorsbyggnader med mer avancerade ventilationssystem. Detta regleras i 3 § Boverkets föreskrifter och allmänna råd (2011:16) om funktionskontroll av ventilationssystem och certifiering av sakkunniga funktionskontrollanter.

I detta ärende har rättschef Yvonne Svensson beslutat och signerat beslutet elektroniskt. Jurist Björn Fredljung har varit föredragande. I den slutliga handläggningen har också avdelningschef Peter Fransson, enhetschef Ingrid HERNSELL Norling, brandingenjör Fabian Ardin, jurist Cathrine Engström, arkitekt Agnes Jensen-Carlén, arkitekt Frida Jorup och civilingenjör Maria Wickström deltagit.

Yvonne Svensson
rättschef

Björn Fredljung
jurist